

Polski Związek Krótkofalowców w Warszawie
Sekr. ZG, ul. Modrzewiowa 25
85-635 Bydgoszcz
OPP KRS 000088401

Bydgoszcz 2014-07-16
l.dz.prez. 62/2014/e

Sz. Pani Lidia Kozłowska
Z-ca Prezesa
Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie

Szanowna Pani Prezes!

W nawiązaniu do rozmowy telefonicznej z dnia 15.07.2014 r. oraz w związku z publikacją licznych interpretacji prawa dotyczącego służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, a szczególnie bezzasadne w naszym przekonaniu ograniczanie możliwości używania radiostacji amatorskiej z miejsca innego niż lokalizacja określona w pozwoleniu, PZK jako stowarzyszenie OPP mające m.in. za cel rozwój, popieranie i ochronę służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, służby radiokomunikacyjnej amatorskiej satelitarnej oraz pokrewnych dziedzin, zwanych łącznie krótkofalarstwem, na podstawie poniższej argumentacji wnosi o weryfikację tychże interpretacji oraz opinii.

Dla przypomnienia podam, że Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna już w 1999 r., odstąpiła od wcześniej stosowanej praktyki wpisywania uwagi (w wydawanych zezwoleniach radioamatorskich) dotyczącej sposobu identyfikacji radiostacji poprzez „łamanie znaku” /p podczas pracy z urządzenia przenośnego lub /m podczas pracy z urządzenia na pojazdach lub jednostkach pływających po wodach terytorialnych RP. Prezes PAR wprowadził prawo używania radiostacji amatorskiej z miejsca innego niż lokalizacja określona w pozwoleniu.

Jako potwierdzenie zasad identyfikacji stacji używanej z miejsc innych niż określone w pozwoleniu, de facto potwierdzenie możliwości pracy radiostacji amatorskiej z innych miejsc jak stała lokalizacja może posłużyć informacja udostępniona dla PZK przez Prezesa UKE w czerwcu 2008 r., a mianowicie:

"Regulamin Radiokomunikacyjny ITU określa sposób tworzenia radioamatorskich znaków wywoławczych. Muszą one być zgodne z przydzielonymi dla danego kraju seriami prefiksów znaków wywoławczych, określonymi w załączniku Nr 42 (RR). Zgodnie z Art. 19.68 (RR) znaki dla stacji amatorskich składają się z prefiksu, cyfry 0-9 i sufiksu składającego się z 4 znaków pisarskich (litery A-Z i cyfry) z czego ostatni musi być literą. Międzynarodowe przepisy jak również przepisy krajowe dotyczące służby radiokomunikacyjnej amatorskiej nie odnoszą się do kwestii identyfikacji stacji amatorskich używanych z innego miejsca jak określone w pozwoleniu. W latach 90 poprzedniego wieku w miarę pojawiania się przenośnych czy przewoźnych stacji radioamatorskich powstała w środowisku krótkofalarskim potrzeba określenia sposobu identyfikacji radiostacji pracującej z innego miejsca niż lokalizacja stacji określona w pozwoleniu.

Wychodząc naprzeciw środowisku krótkofalowców, mając na uwadze międzynarodowo stosowane sposoby identyfikacji stacji amatorskich, zarządzeniem Prezesa Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej (DSR-ZRA-5250-43/99) zalecono łamanie znaku przez litery "p", "m", "mm", "am" lub cyfrę 1-9, przy pracy stacji zależnie od sytuacji:

/p -stacje przenośne małej mocy (noszone),

/m -z pojazdów kołowych, lub jednostek pływających po wodach terytorialnych RP,

/mm -z jednostek pływających po wodach międzynarodowych,

/am -ze statków powietrznych,

/1-9 -podczas pracy z innego okręgu w którym radiostacja jest zainstalowana czasowo (do 3 miesięcy).

Podkreślono jednocześnie to, że o sposobie łamania znaku decyduje operator pracujący na radiostacji oczywiście biorąc pod uwagę powyższe wskazania.

W kontekście łamania znaków wywoławczych, należy również zwrócić uwagę na zapisy Zalecenie CEPT T/R 61-01 dotyczące zasad używania radiostacji amatorskich przez osoby przebywające z wizytą w kraju stosującym w/w rekomendację.

W pkt. 2.3 rekomendacji jest napisane: "Nadając z terenu odwiedzanego państwa posiadacz pozwolenia musi swój krajowy znak poprzedzić prefiksem obowiązującym w tymże państwie zgodnie z wytycznymi określonymi w Dodatku II i IV. Prefiks musi zostać oddzielony od krajowego znaku wywoławczego znakiem "/"(w przypadku telegrafii) lub słowem "stroke" (w przypadku fonii)."

Podczas konsultacji w sprawie identyfikacji stacji amatorskich prowadzonych przez Prezesa UKE w latach 2008-2009 urząd nie kwestionował legalności (dopuszczalności) używania stacji amatorskich z innej lokalizacji jak wskazana w pozwoleniu wskazując j/w sposób identyfikacji stacji.

Trzy lata po później na stronie UKE ogłoszono "Stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie identyfikacji radiostacji amatorskich i dysponowania znakami wywoławczymi" opublikowane w Warszawie 15 czerwca 2011 r. cytując:

"Stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie identyfikacji radiostacji amatorskich i dysponowania znakami wywoławczymi Warszawa 15 czerwca 2011 r.

W związku z brakiem regulacji w obowiązujących przepisach prawnych zasad identyfikacji radiostacji amatorskich i dysponowania znakami wywoławczymi, biorąc pod uwagę opinie środowiska krótkofalowców, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przedstawia, co następuje.

Stan prawny

- Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz.1800 późn. zm.) - art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy Pt: „Organy administracji łączności prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:

d) wspieranie skutecznego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami i numeracją”.

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej (Dz. U. Nr 223, poz. 1472).

- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

- Regulamin Radiokomunikacyjny stanowiący dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencje Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzone w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 10, poz. 111 i 112) – edycja 2008 r.

Definicje

W niniejszym stanowisku pod następującymi pojęciami należy rozumieć:

1) radiostacja amatorska indywidualna - urządzenie radiowe nadawcze lub nadawczo odbiorcze wraz z systemem antenowym używane w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej przez osobę fizyczną;

2) radiostacja amatorska klubowa – urządzenie radiowe nadawcze lub nadawczo – odbiorcze wraz z systemem antenowym używane w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej przez osobę prawną lub stowarzyszenie;

3) radiostacja amatorska bezobsługowa - automatyczna radiostacja amatorska;

4) znak wywoławczy – unikalny ciąg znaków (liter i cyfr) umożliwiający identyfikację radiostacji amatorskiej w postaci: XX(1-9)YYY, gdzie XX oznacza dwuznakowy prefiks państwowy przyznany przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (Art. 19.68, Art. 19.69 i Załącznik Nr 42 Regulaminu Radiokomunikacyjnego), cyfra (1-9) określa obszar, w którym znajduje się siedziba lub miejsce zamieszkania uprawnionego podmiotu:

1 – województwo zachodniopomorskie,

- 2 – województwo kujawsko-pomorskie lub pomorskie,
- 3 – województwo lubuskie lub wielkopolskie,
- 4 – województwo podlaskie lub warmińsko-mazurskie,
- 5 – województwo mazowieckie,
- 6 – województwo dolnośląskie lub opolskie,
- 7 – województwo łódzkie lub świętokrzyskie,
- 8 – województwo lubelskie lub podkarpackie,
- 9 – województwo małopolskie lub śląskie,

a YYY określa indywidualny dla posiadacza pozwolenia Kat. 1 i 3, niepowtarzalny w ramach jednego prefiksu państwowego, złożony z jednej, dwóch lub trzech liter, sufiks przyznany przez organ regulacyjny z dostępnych zasobów, przeznaczony dla stałej i niezmiennej identyfikacji radiostacji w okresie ważności pozwolenia radiowego;

5) znak wywoławczy dodatkowy – unikalny ciąg znaków (liter i cyfr) umożliwiający identyfikację radiostacji amatorskiej działającej na podstawie pozwolenia dodatkowego z wyłączeniem prefiksów wykorzystywanych przy budowie znaków wywoławczych przyznawanych w pozwoleniach indywidualnych i klubowych kategorii 1, 3 i 5;

6) znak kontestowy – znak używany do identyfikacji radiostacji amatorskiej w trakcie udziału w zawodach lub konkursach krótkofalarskich, który może być przyznany tylko na okres trwania zawodów lub konkursów;

7) znak okolicznościowy – znak używany do identyfikacji radiostacji amatorskiej w związku z ważnymi wydarzeniami m.in. historycznymi, kulturalnymi i innymi o szczególnym charakterze, który może być przyznany tylko na okres trwania obchodów tych wydarzeń;

8) okręg wywoławczy – obszar, w którym znajduje się siedziba lub miejsce zamieszkania uprawnionego podmiotu, określony cyframi 1÷9.

Zasady identyfikacji radiostacji amatorskich

Prezes UKE przyjął następujące zasady przydzielania znaków wywoławczych polskim radiostacjom amatorskim, w zależności od ich przeznaczenia:

1. znaki przeznaczone dla radiostacji amatorskich indywidualnych i klubowych działających na podstawie pozwolenia radiowego kategorii 1 składają się z prefiksu SP

lub SQ, cyfry 1÷9 (oznaczającej numer okręgu) oraz sufiksu jednoliterowego, dwuliterowego lub trzyliterowego, z zastrzeżeniem, że znaki dla radiostacji klubowych składają się z prefiksu SP i trzyliterowego sufiksu, w którym pierwsza litera może być K, P, Y lub Z.

2. znaki przeznaczone dla radiostacji amatorskich indywidualnych działających na podstawie pozwolenia radiowego kategorii 3 składają się z prefiksu SO cyfry 1÷9 oznaczającej numer okręgu wywoławczego oraz sufiksu będącego kombinacją liter od AAA do KZZ.

3. znaki przeznaczone dla radiostacji bezobsługowych indywidualnych i klubowych (przebiegników analogowych lub cyfrowych i radiolatarni) składają się z prefiksu SR, cyfry 1÷9 (oznaczającej numer okręgu), sufiksu jednoliterowego, dwuliterowego lub trzyliterowego. W sufiksach znaków dla radiolatarni, jako pierwsze występują litery F, V, U, L, S, W, C, X, K określające pasmo amatorskie (zgodnie z międzynarodowym oznaczeniem pasm stosowanym w IARU).

4. znaki okolicznościowe i kontestowe używane na podstawie pozwolenia dodatkowego składają się z prefiksu HF, SN lub 3Z, cyfry 0÷9, oraz dowolnej długości sufiksu będącego kombinacją znaków pisarskich (cyfry i litery) z czego ostatni musi być litera.

5. Sufiksy w znakach wywoławczych z określonym prefiksem są niepowtarzalne w innych okręgach wywoławczych.

Znaki dodatkowe mogą być przydzielane w celu przeprowadzenia eksperymentu technicznego, udziału w zawodach lub konkursach (znaki kontestowe) oraz w związku z wydarzeniami historycznymi, państwowymi, sportowymi, środowiskowymi i kulturalnymi (znaki okolicznościowe).

Kombinacja liter, z których zbudowany jest sufiks nie może być odczytana, jako słowo uznane za

wulgarne lub propagujące faszyzm, rasizm i wzywające do nietolerancji.

Podczas pracy radiostacji amatorskiej z miejsca innego niż lokalizacja określona

w pozwoleniu zaleca się łamanie znaku przez litery „d”, „p”, „m”, „mm”, „am” lub cyfrę 1÷9, przy pracy stacji zależnie od sytuacji:

/d - stacje prowadzące łączność w sytuacjach kryzysowych (podczas ćwiczeń łączności kryzysowej),

/p - stacje przenośne małej mocy (noszone),

/m - w ruchu lądowym i z jednostek pływających po wodach terytorialnych RP,

/mm - z jednostek pływających po wodach międzynarodowych,

/am - ze statków powietrznych,

/1÷9 - podczas pracy z innego okręgu.

O sposobie łamania znaku decyduje operator stacji, kierując się powyższymi wskazaniami.

Podczas pracy radiostacji amatorskiej z terytorium państwa będącego członkiem CEPT, zgodnie z Zaleceniem CEPT T/R 61-01 dotyczącym zasad używania radiostacji amatorskich przez osoby przebywające z wizyta w państwie stosującym w/w rekomendacje, posiadacz pozwolenia musi swój krajowy znak poprzedzić prefiksem obowiązującym w tymże państwie (zgodnie z wytycznymi określonymi w Dodatku II i IV do Zalecenia). Prefiks powinien zostać oddzielony od krajowego znaku wywoławczego znakiem „/” (w przypadku telegrafii) lub słowem „stroke” (w przypadku fonii).

Znaki okolicznościowe i kontestowe przydzielane są osobie fizycznej lub prawnej, która posiada pozwolenie radioamatorskie oraz złoży wniosek we właściwej względem zamieszkania lub siedziby Delegaturze UKE. Przydział znaków, o których mowa powyżej, obecnie dokonywany jest poprzez zmianę, w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, posiadanego pozwolenia radiowego na używanie radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresie przydzielonego znaku wywoławczego, gdzie zmiana ta polega na zastąpieniu stałego znaku wywoławczego znakiem okolicznościowym przydzielonym na oznaczony okres do używania z okazji określonego wydarzenia. Konsekwencją przedmiotowej zmiany pozwolenia jest utrata na określony czas (wskazany w decyzji) znaku wywoławczego stałego.

Tym samym podmiot uprawniony może używać w czasie obowiązywania zmienionego pozwolenia wyłącznie znaku okolicznościowego.

Strona może również zwrócić się z wnioskiem o wydanie dodatkowego pozwolenia radiowego i przydzielenie w nim znaku okolicznościowego lub kontestowego. Pozwolenie dodatkowe umożliwi równoczesną pracę ze znakiem wywoławczym podstawowym i przydzielonym znakiem dodatkowym (kontestowym lub okolicznościowym).

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej”

Mamy więc sytuację, w której występuje sprzeczność pomiędzy publikowaną w 2013 i 2014 roku interpretacją prawa przez urzędników UKE, a stanowiskiem ich przełożonego czyli Prezesa UKE. Wszelkie oficjalne decyzje, opinie i stanowiska nie tracą ważności wraz ze zmianą na stanowisku Prezesa UKE, jeśli nie zostaną formalnie zmienione lub unieważnione. Dotyczy to zresztą wszystkich urzędów centralnych

Ponadto w Ustawie Prawo telekomunikacyjne treść Art. 145, ust. 1, pkt 1, lit.3 jest identyczna jak w PT z 2014 roku. Czyli prawo tzw. wyższego rzędu nie uległo zmianie. Ciągłym zmianom ulega wyłącznie interpretacja tegoż prawa przez urzędników nieprzychylnych służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Nie bez znaczenia dla pracowników UKE powinno być stanowisko ITU zawarte w Regulaminie Radiokomunikacyjnym, stanowiącym załącznik Konstytucji i Konwencji ITU, której Polska jest sygnatariuszem, gdzie ITU uznaje, że służba radiokomunikacyjna jako jedyna jest służbą samoregulującą. W związku z tym obowiązujące przepisy prawa międzynarodowego i krajowego nie uprawniają krajów sygnatariuszy konwencji międzynarodowych do wprowadzania kolejnych prawnych ograniczeń na swym terytorium

Reasumując.

1. Rozporządzenie z 2008 r - nie zmienione

2. PT w zakresie treści w Art 146 - nie zmienione
3. Stanowisko Prezesa UKE z 15 czerwca 2011 - nie zmienione
- 4. Zmienia się tylko stanowisko urzędników w UKE.**

W sytuacji obecnej, gdyby stosować kreowaną w ostatnim okresie interpretację przepisów prawa przez urzędników UKE mamy sytuację drastycznie ograniczającą prawa obywateli RP posiadaczy pozwoleń radiowych w porównaniu do obywateli innych państw należących do CEPT. Chyba, że Urząd ma zamiar ograniczyć także ich prawa, a więc faktycznie uniemożliwić wykonanie przez Polskę rekomendacji CEPT T/R 61-01. Stosownie do zapisów Zalecenia CEPT T/R 61-01 obywatel innego państwa, posiadający pozwolenie radioamatorskie wydane w swoim kraju, podczas pobytu w Polsce używając radiostacji amatorskiej zobowiązany jest do przestrzegania polskiego prawa. Skoro Prezes UKE bezpodstawnie naszym zdaniem ogranicza wcześniej nabyte przez krótkofalowców prawo używania radiostacji z innych miejsc jak określone w pozwoleniu, to automatycznie zakazuje tegoż osobom z innych krajów stosujących rekomendację CEPT T/R 61-01.

Przypomnieć tu należy, że po wejściu w życie nowego Prawa telekomunikacyjnego 6 października 2000 roku administracja polska złożyła w ERO stosowną notę o implementowaniu Rekomendacji CEPT T/R 61-01.

Zaznaczyć należy, że w uzasadnieniach zakazu używania radiostacji amatorskiej z miejsca innego niż lokalizacja określona w pozwoleniu urzędnicy wyolbrzymiają domniemanie powodowania zakłóceń pracy urządzeń innych służb przez radiostacje amatorskie używane z lokalizacji innej niż określona w pozwoleniu, nie potwierdzając tego żadnymi faktami. Z naszych analiz wynika, że w ostatnich dziesięciu latach nie stwierdzono przypadku zakłóceń stacji innych służb przez radiostacje amatorskie. Każdego dnia kilkaset radiostacji amatorskich używanych jest z innej lokalizacji niż określona w pozwoleniu: stacje noszone, używane z samochodu, pokładu łodzi, z parolotni, motolotni czy z obozowisk harcerskich, nie znamy przypadku interwencji jakichkolwiek służb powodowanych uciążliwością pracy radiostacji amatorskiej.

Przykładem tendencyjnego podejścia urzędu do kwestii, o których mowa powyżej jest uzasadnienie w decyzji OSS-WKR-5112-93/14 (4) podpisanej przez Dyrektora Delegatury UKE w Siemianowicach Śląskich wskazującej domniemanie zagrożeń aż w 47 zakresach częstotliwości przeznaczonych dla krótkofalowców w KTPC. Zapomniano dodać, że zaledwie w kilku zakresach częstotliwości te są współużytkowane z innymi służbami, a w większości z nich służba amatorska jest służbą pierwszej ważności.

Dla krótkofalowców działających w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej pozostaje tajemnicą, dlaczego uzasadniając zakaz używania stacji amatorskich z innych lokalizacji, UKE ignoruje w sposób świadomy Art. 25.3 2) i Art. 25.9A Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

Art. 25.3 2) Stacje amatorskie mogą być wykorzystywane dla komunikacji międzynarodowej w imieniu osób trzecich wyłącznie w przypadkach doraźnych i niesienia pomocy w przypadkach klęsk i katastrof. Administracja może zdecydować o stosowaniu niniejszego postanowienia wobec stacji amatorskich podlegających jej jurysdykcji.

Art. 25.9A Zachęca się administracje do podjęcia kroków niezbędnych dla umożliwienia stacjom amatorskim przygotowania się i zapewnienia potrzeb łączności wspomagającej pomoc w przypadkach klęsk i katastrof."

Przez lata powyższe przepisy stanowiły podstawę pracy stacji amatorskich z innych miejsc niż stała lokalizacja. Miedzy innymi dlatego, że nie sposób wspomagać łączność w sytuacji kryzysowej nie ruszając się z miejsca stałego zamieszkania. Posługiwanie się stacją amatorską w terenie jest formą mozolnego przygotowanie się krótkofalowców na chwilę kiedy będą potrzebni do zapewnienia łączności wspomagającej pomoc dla służb ratowniczych w przypadkach klęsk i katastrof. Przypomnieć należy o wielkiej powodzi w

lipcu 1997 r oraz w maju 2010 r., kiedy krótkofalowcy wspierali łączność kryzysową wykorzystując prywatne radiostacje, używane w miejscach innych niż wpisane w pozwoleniu.

Ponadto chcemy zwrócić uwagę, że w dniu 7.05.2013 zostało podpisane porozumienie pomiędzy Polskim Związkiem Krótkofalowców a MAiC w sprawie współpracy przy podejmowaniu działań wspomagających przekazywanie informacji w sytuacjach klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu. Podkreślamy, że w Ministerstwie nie znaleziono przesłanek uniemożliwiających używanie stacji amatorskich do wspomagania łączności w sytuacji kryzysowej.

Podstawową rolę radioamatorów biorących udział w akcjach ratowniczych jest przede wszystkim zapewnienie łączności alternatywnej dla innych służb współpracujących ze sztabami zarządzania kryzysowego oraz przekazywanie informacji od i dla osób trzecich. Obecnie obowiązujące prawo nie określa jednoznacznie tej kwestii. Jeśli nie może, to znaczy, że zawarte pomiędzy MAiC i PZK porozumienie staje się w świetle ostatnio przedstawionego projektu rozporządzenia - bezprzedmiotowe.

Nadmienić należy, że Konstytucja i Konwencja Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego - ogłoszona przez Prezydenta RP w dniu 20 marca 1998 r. (Dz.U.03.10.111); zobowiązuje administracje członkowskie do wypełniania postanowień podstawowego dokumentu jakim jest Regulamin Radiokomunikacyjny. W związku z tym mamy do czynienia z absurdalną sytuacją, że ustawa powinność administracji w kwestii Art. 25.3. 2) i Art. 25.9A Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie jest wypełniana, a wręcz przeciwnie torpedowane są inicjatywy Polskiego Związku Krótkofalowców wprowadzenia do polskiego prawa tych regulacji. Propozycje wyżej przedstawione zgłoszone były pismem PZK z dnia 11.03.2013 r. podczas konsultacji społecznych ogłoszonych przez MAiC w 2013 roku. Nasze propozycje zmierzające do wprowadzenia regulacji przepisów dotyczących SRA znajdujące się we wspomnianym piśmie zostały także równolegle przesłane do Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Kończąc proszę Panią Prezes o wzięcie pod uwagę powyższych informacji, ponadto załączam treść porozumienia z MAiC z 7 maja 2013 roku, które jest obecnie realizowane m.in. przez działające oraz nowopowstające w ramach porozumień na szczeblu województw sieci amatorskiej łączności rezerwowej.

z poważaniem

Piotr Skrzypczak SP2JMR
wiceprezes PZK

PS.

Informujemy, że nasi prawnicy przygotowują Notę do Sekretarza Generalnego ITU informującą o rażącym ograniczeniu przez Polską administrację swobody korzystania polskich krótkofalowców z uprawnień wynikających z regulacji Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU.

Zgodnie z przepisami IARU przygotowujemy także do wysłania okólnik skierowany do władz IARU jak również do lokalnych organizacji radioamatorskich zrzeszonych w IARU działających w krajach stosujących Zalecenie CEPT T/R 61-01, w okólniku zawarta będzie informacja o wprowadzeniu przez Urząd Komunikacji Elektronicznej zakazu używania na terytorium Polski radiostacji amatorskich na podstawie pozwoleń zgodnych z zaleceniem CEPT T/R 61-01 wydanych przez administracje krajów implementujących to zalecenie.

Jednocześnie uważamy za niezbędne umieszczenie stosownej informacji na stronach internetowych UKE w zakładce dotyczącej pozwoleń radioamatorskich, szczególnie anglojęzycznej <http://en.uke.gov.pl/amateur-radio-authorization-for-the-foreign-citizens-121> z której wg naszych informacji korzystają osoby wybierające się na wakacje do Polski. Informację dotyczącą zakazu używania radiostacji z terytorium RP podczas odwiedzin krótkich (do 3 miesięcy) Polski na podstawie pozwoleń wydanych przez administracje krajów CEPT pozwoli na uniknięcie łamania tak interpretowanego polskiego prawa.

Do Wiadomości:

Minister Administracji i Cyfryzacji

Pismo wysłane elektronicznie w dniu 17. lipca 2014 r. na adresy L.kozlowska@uke.gov.pl, w.sega@uke.gov.pl , mac@mac.gov.pl

W Wersji papierowej na adres Presa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz na adres Ministra Administracji i Cyfryzacji RP.